

Elias Mascov

Discursus Studenticus ...

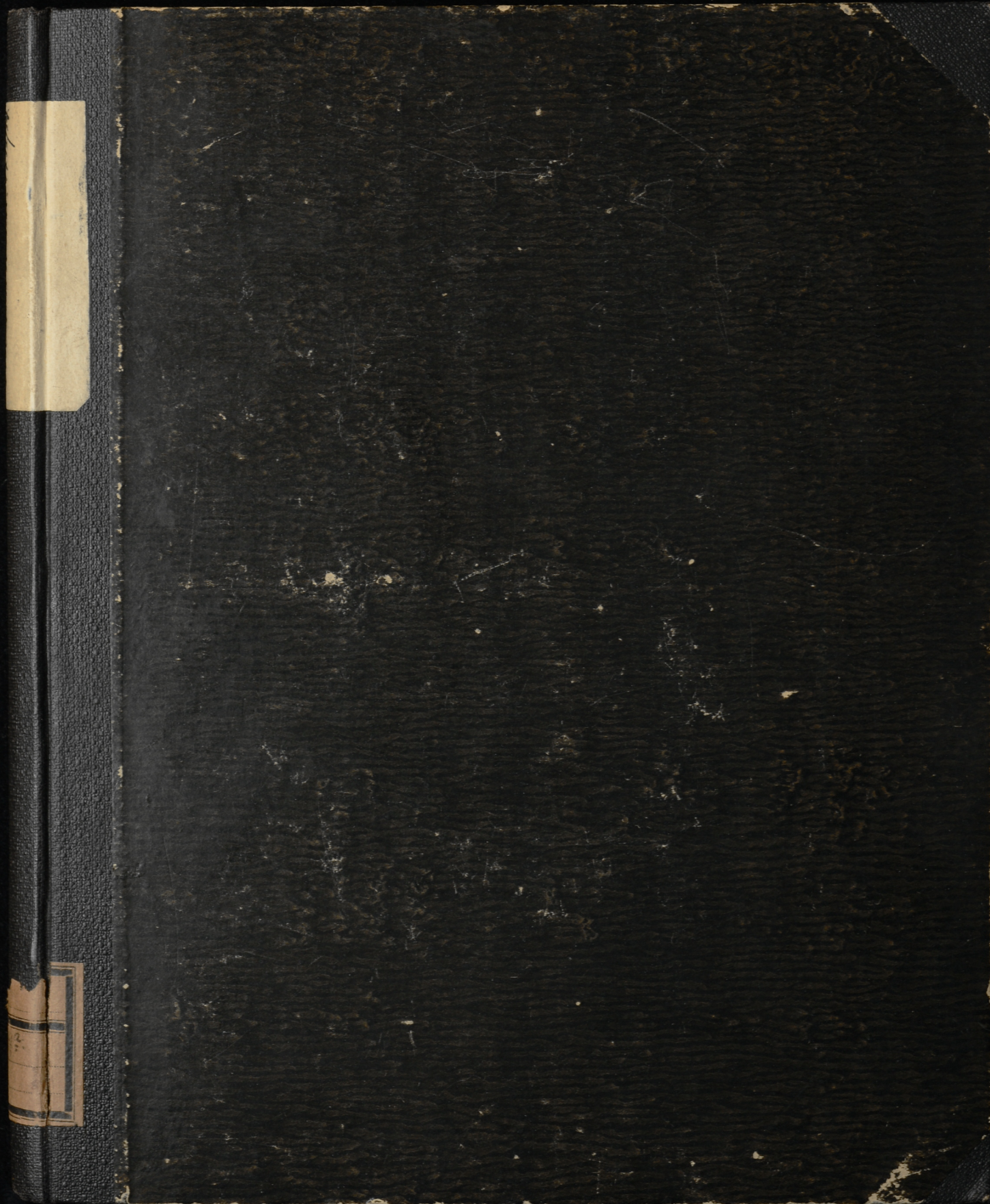
Pensum Decimum : De Amata vulgo Amasia. Nuptiis Dohmio-Schulzianis Anno MDCCXXXIV. die xx. Augusti Solennissimis Ceremoniis Rostochii institutis

Rostochii: Adler, 1734

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn828612536>

Band (Druck) Freier Zugang

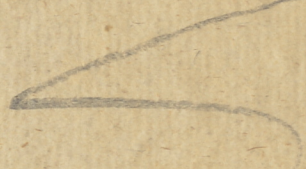
MK-7973^a.

262

Fr. Bachmann

15 Briefen

1732-35

Wol micrum

U. - Bibe hat unsern Teil!

PENSUM DECIMUM
ΔΙΑΝΟΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟΤΑΕΝΤΙΚΟΥ,

De

A M A T A

vulgo

A M A S I A.

NUPTIIS

DOHMIO-
SCHULZIANIS

Anno MDCCXXXIV. die xx. Augusti

SOLENNISSIMIS CEREMONIIS
ROSTOCHII

institutis

facrabat

ELIAS MASCO.

Phil. & Jur. Utr. Cultor.

ROSTOCHII,
TYPIS ADLERIANIS.

PROOEMIUM.

§. I.

SExum sequiorem in eadem omnes Masculos penes non esse affirmatione, certum quam quod certissimum est. Testantur enim de hoc collecta testimonia Illius ANONYMI (a). Utne attingam perversum Judicium ALANI ab INSULIS (b) SEBASTIANI FRANCKII (c) HERM. WITEKINDI (d) VALENTIS ACIDALII (e) CUJACII (f) ANTONII FABRI (g); Horum coeci sectatores autem quis dubitat, quin facili precipitentur lapsu ad Misogamiam, *Papia Poppaea Legis* prorsus adversarii (h) clamitantes: *Guster Muht ist halber Leib, hüt dich Marr und nimme kein Weib.* Cum tamen hi Discipuli W. de BRAITAINE (i) *Patriarche* facti tandem aliquando (si vel ipsis contingit esse tam felicibus) wie mancher alte Tropf nicht mit dem Gesichte, sondern Gewichte des Geldes persuasi, non amores, mores saltem als Bescheidenheit, Andacht, Gedult, Vorsichtigkeit und Hoffnung addiscere inviti cogantur (k).

(a) In den vermischten Gedanken P. III. p. 155. seqq. (b) Class. I. Parab. VIII. p. 25. (c) In seinen Spruch-Wörtern (editionis Francofurt ad Moenum Anno 1651. in Med. O&.) P. I. p. 23. seqq. P. II. p. 103. seqq. (d) Prudentiam omnem in omni sexus foeminini discursu desiderantis ceu docet WITTE in Praefat. ad Diar. Biograph. N. XII. (e) In Dissert. *Περὶ τῶν ἀδύων* mulieres scilicet non esse homines Exordio Anni 1595 effluentis. In quam vero linguae calamique petulantiam animadvertit hujus novi disputatoris Refutator D. SIMON GEDICCUUS in defensione sexus muliebris p. t. Plura de hoc ACIDALIO assert HENDREICH in π p. 33. (f) Qui objectionem ex l. 38. §. V. ff.

§. 5. ff. de poen. formando voluit foeminas hominibus opponi. Verum dicis gratia hæc talia eum proposuisse rectius observant alii, cum ibi mulier tantum foetori in utero hucdum incluso opponatur. (g) Divisionem hominis in Masculum & Foeminam non sexus, sed generis in species ad l. 10. ff. Lib. I. Tit. V. de Statu Hom. venditantis. cum tamen nulla differentia Specifica suppeditari possit, asserente EKOLT §. 4 h. t. (h) Consultius legerent GEORG. CASPAR. KIRCHMAIERI Dissert. de *Popia Poppæa Lege* ex ruderibus exposita adversus *Μισογυμνισ* (Hagestolzen) vindicata pag. 13. seqq. (i) Qui in seinem tieffinnigen Buch von der Menschlichen Klingheit pag. 297. ita: --- Ich wünschte mannigmal daß ich ein Mönch wäre, und das Gelübde der Keuschheit auf mir hätte; und daß die Natur zur Fortpflanzung des Menschlichen Geschlechts ein ander Mittel geordnet hätte, als die Behülffe der Weiber. (k) Ceu tradit *ΜΑΪΣΤΡΟΣ ΥΒΕΡΕ* von *ΥΕΡΖΕΜΒΕΜ* in *Metamorphosi Telæ* *Judicialiæ* P. I. Cap. CL. p. m. 647.

§. II.

Contra ea Alii alius prorsus naturæ in alterum prolabantes extremum foeminas vel *Medias Creaturas* cum PLATONE venerantur ceu SCHÜTZIUS (a) AGRIPPA (b) COELIUS SECUNDUS CURIO (c) & qui sint plures Nullus tamen dubito, quin & ad horum classem referam MARIANUM SOCINUM (d) SOPHIÆ Amatores maximum.

(a) Im Ehren-Preis des hochlöblichen Frauenzimmers p. t. Cui POLIANDINUS five JOH. GORGIAS, *Transylvanus* den gestürzten Ehren-Preis des hochlöblichen Frauenzimmers opponens; dimidium prostitutionis in se derivavit, uti ipsa inspectio duorum Librorum ostendit ad oculos. Illo in excessu. Hoc in defectu peccante. (b) In declamatione de nobilitate & præstantia sexus foeminini p. t. (c) In Tract. de Liberis pie educandis p. 68. (d) Hic quippe interrogatus matrimonio jamjam contracto, cur studiis non tam ardens, quam antea incumberet ut SOCRATES, qui ne *χρὸν* quidem eo impeditus fuisset, quo minus eodem ardore literis incubuisset, respondit: *Xantippem felle amariorum fuisse, suam vero novam nuptam esse bellam & melle & Sacharo dulciorum*, ceu de eo asserit ALB. FRID. MELLEMANNUS in oratione de matrimonio Literati.

§. III.

Sunt adhuc tertiam constituente classem mediam eligendo viam, formamque, quæ postea neque *κινη*, neque *πρωη* juxta CASP. MAURITIUM (a). His autem maxime cavendum, ne vitaturi Charybdim
A 2
incidant

incidant in Scyllam. Nec etiam facilis credat Virgo Juveni ipsam appellanti: Seinen Schatz, Sponsalia inde probatum iri; Nec Juvenis si puella de matrimonio interpellata responderit: Istis Fragens: wehrt, monente JOH. NIC. HERTIO (b). Quinimo si vel Sponsalia instituantur, intervenit nihil omnium aliquando vel *Annus Platonicus* priusquam nuptiarum Solemnia celebrentur. Et quod magis his etiam peractis, haut raro postmodum est das *Herkommen mittelmäßig*, das *Vermögen aber gar unsichtbar*. Unde Satis bene nostri Majores: Wer gelobet seyn will, der sterbe, und wer getadelt seyn will, der heyrahte. Quæ cum ita sint *Cautelis Capollinis* opus est omnino, & omnia prius probe ponderanda, quam falleris. En Amatam sive *Amasiam* plus simplici vice primum Comoedias, postea Tragoedias cum Juvene per *Picam* seu *Malaciam* Matris prægnantis pronò ad furandum virginitatem quasi nato ludentem! Alt ne multis. Quippe cuilibet jam satis ex titulo pateat, verba institutum iri non de *Zingaro* illo asinum bis prima vice *cum*, secunda *sine* cauda vendente; sed de *Amantis Amata* sive *Amasia*. Quibus prælibatis sequuntur Casus.

(a) In Exercitationum Logicarum Quinta § 15. (b) In Diff. Jurid. de Matrimonio Instaurato & Conscientiæ Coroll. VII. p. 36.

CASUS PRIMUS.

Juvenis ab Amata sive *Amasia* repullam fert, corrivalem sentiens, eo audaciæ processit, ut spretæ Suae formæ injuriam alta mente repostam Libello famoso vindicare sustineat. *Quæritur*, utrum poenam mereatur? Resp. Neg.

§. I.

Miser hujusmodi & infelix Amator quin misericordiam mereatur, poenâ remissa, nullus dubito, quin amoris intenso non magis ac furori indulgeri possit. Siquidem affectionis, ardentiorisque erga *Amasiam* amoris est præsumptio (a) vi cujus coacte quasi coeco amoris ductu non adeo spontaneo injuriandi animo nocendique, sed amoris furore abreptus id facinus existimatur perpetrasse. *Objicitur* quidem crimen capitale *Amasie*; verum nil nisi hoc Amans quæsisse putatur, quam quo Parentes ad filiam sibi, non alii despondendam faciliores (cur non difficiliiores?) reddantur, docente SOCINO (b) Quinimo tali in casu animum injuriandi cessare censendam est, quippe amore Virginis *Amasie* dicen-

dicentem facientemque aliquid ex imperio amoris (quem retinere perfectæ est Philosophiæ (c) & blanda ejusdem in homines tyrannide illud fecisse credas juxta JAC. MENOCHIUM (d).

(a) Dicerem quidem eam Præsumtionem *Juris & de Jure*. Verum cum & hæc æque ac Præsumptio *Juris*, ut & *Hominis* contrariam facile admittant probationem juxta Prudentiores Jctos teste SAM. de COCCEJO in *Juris Civilis* controversi P. II. Lib. XXII. Tit. III. de Probat. Quæst. X. p. m. 107; idcirco hæc talia non rimor, non miror. (b) *Consil.* CXIIX. n. 4. (c) *Nov.* 47. cap. 4. (d) *De A. J. Q. Cent.* IV. Caf. 328.

§. II.

*Nos*trum autem ut plane impunitum defendamus, recitatis pro stabilienda sententia nostra negativa quibusdam paribus exemplis memorabilibus, forsitan e re erit. Auscultes. Juvenis. BAPTISTA GAZANUS libellum famosum in Amatam sive *Amasiam*, quam afflictum deperibat, scripserat, quærebat, quid poenæ eum maneret? Judices ex superioribus rationibus adducti, ob amoris sævitiam dirumque imperium eum ob omni poena immunem pronunciabant rectius, teste JULIO CLARO (a). Accedat haut dispar exemplum *Amasia* si *Vetulam* hoc insignire nomine convenit? Juvenem Amatam in Capro (absque tamen pacto cum Diabolo) advehendum sibi curabat, quærebat, quali poena hæc plectenda? Respondebant DNN SCABINI LIPSIENSES ex *Constit. Elect 2 P. IV* decernendum esse supplicium; attamen seposita severiori mortis poena, hanc *Vetulam* ob exercitatas artes, quia non nocitum fuerat per istam vecturam (*da er auf dem Schneiderhengst geritten*) Juveni, *Consilio abundi* bearunt referente CARPZOVIO (b) cum tale quid hoc ex fundamento suscipientes rectius atque satius impuniti relinquuntur, Autore & Sualore ANDREA TIRAQUELLO (c). Militat quippe pro iis *Conjectura Pietatis* teste J. A. SCHERTZERO (d).

(a) In *Pract. Crim. in. Qv. LX. §. fin. n. 10* (b) *P. IV. Cap. II. D. 9.* (c) In *Tract. de poen. mitig. Cap. IV. n. 3.* (d) In *diff. Jurid. Posit. de Conjectura Pietatis Cap. III. §. 4.*

CASUS SECUNDUS.

Manifestat Filius Patri amorem in Amatam sive *Amasiam* conceptum, expetens Patris de ineundo cum Illa matrimonio consensum; *Amasia* per literas amatorias ob sponsalia petraetanda ad prandium invitatur, Pater tacet, interim Epulæ parantur, Hæc invitata venit. Fi-

lius animum suum erga *Suam* declaraturus mentionem injicit futurarum nuptiarum; Hæc Parentum suorum jam consecuta consensum, suam *Suo* dat Amanti repromissionem. Quæ omnia quidem Patre coram, tacente licet, pertractantur. *Quæritur*, num Pater pro consentiente habendus? Resp. Affirm.

§. I.

Taciti cum eadem est vis, quæ est expressi (a), maxime cum Pater non simpliciter tacuerit, & non tantum *negative*, sed & *positive* se habuerit, epulas puta parando, puellam ad has invitari permittendo, haut ignarus, filium hæc talia ad sponsalia contrahenda desiderasse. Quis ejusmodi, aliisque concurrentibus circumstantiis tacitum CATONIS consensum non haberet verum. Modus rei quippe non variat rem. Accidentalia admittant aliquid mutationis, modo non substantialia. De Jure Romano res quidem est in aprico (b). Sciens enim quid geratur, & cum possit non contradicit, consentire censetur (c). Id quod corroborant CARPZOVIVS (d) MEVIUS (e). Cum & JULIANUS (f) idem intendat, decidendo Filia Patrem consentire intelligi, nisi evidenter dissentiat.

(a) Ceu tradit Μόνον Στήριγμα Nostræ Almæ Juridicæ JOH. ERN. FRID. MANTZELIUS in Usu Regg. Jurid. Tit. de Pact. 10. p. 24. (b) Ex l. 5. C. de Nuptiis. (c) L. si filius fam. ff. de SCt. Maced. (d) In JPr. Eccl. L. 2. Tit. 3. Def. 42. (e) P. IIX. Dec. 40. n. 7. seqq. (f) In Sponsalibus §. 1. ff. de Sponsal. Conf. O. G. BUTTNERI Diff. Jurid. de Sponsal. Qu. I. p. 5.

§. II.

Cæterum, An in hoc passu ex *Nudo Silentio* absque legis vel facti assistentia induci possit Ratificatio? Est quidem Materia dissensionis plena. Quidam simpliciter affirmant, suffulti Brocardico: *Schweigen sey Bollwort*, ut H. GROTIUS (a), & MEVIUS (b); Alii negant ut P. de CASTRO (c); Adhuc Alii distinguendo inter commoda silentis, extricatam putant quæstionem. At enim vero quicquid est, nostræ thesi magis arridet & placet sententia CASP. HABERMANNI (d) priorem, quam quidem communem pronunciat BRONCHIUS (e), invertentis constituta reguli: Si actum in damnum vel præjudicium præsentis & tacentis vergat, ille omnino ratificans & consentiens habeatur, ratione annexa, quod habeat sibi, dum protestationem & noluntatem (ut ita) non interposuerit, ut proinde casus superior
citra

citra jus & nomen actionis fieri non potuerit i. e. animus patris non potuerit alius esse, nisi ratificantis, cum ex eo ipso, ipsa hæc necessario eliciatur consequentia, G. A. STRUVIUS (f).

- (a) Lib. de J. B. & P. Lib. III. Cap. 22. n. 3. (b) P. VII. Dec. 59. (c) In I 10. z. R. R. H. (d) In Diff. Jurid. de Ratificatione Axiol. 9. (e) In Comment. ad R. J. in l. 142. d. 1. (f) Exercit. VIII. t. 52.

CASUS TERTIUS.

Duo unam deperibant *Amasiam*, quorum primo Hæc nubebat, consummatis sponfalibus pariter ac nuptiis, duobus mensibus post ex infirmitate Corporis (utrum ex Tympanitica vulgo die *Bungen-Eucht* later, eleganter de hoc malo J. E. SCHAPERUS (a) in agone constituitur, ut & ad coemeterium delata humo recondita sit. Alter Amans una cum Servo confert se ad sepulchrum prioris *Amasie*, recluso capulo basiolum defunctæ defixurus reperit signa caloris Spirituumque vitalium, actutum eam deportat domum cibum huic quasi mortuæ subministrando vires reparat, referente HARSDÖRFFERO (b). Viduus relictus certior de his factus a mortuis expectatam reposcit. *Quæritur*, utrum jure? Resp. Affirm.

- (a) In Diff. Medic. de Tympanite Thes. II. p. 4. (b) Im andern Theil des Gespräch: Spiels p. 56.

§. I.

Si fabula vera, merito hic dicis. Ast quicquid est, quærimus tantum, quid juris in eo casu. En itaque formam Processus. Viduus huic scribit dicam Judicique rem defert. Reus autem se excusando excipit, Actorem conjugem suam jam mortuis annumeratam pro derelicto habuisse, ut adeo nemini nisi occupanti (Retreter) sibi Reo scilicet proprie competeret, vi illius: *Quod apprehendens rem pro derelicto habitam ejus Dominium acquirat* (a).

- (a) In tit. de R. D. §. 47.

§. II

Replicat Actor sese invitum plane atque anxio corde ipsam terræ mandandam curasse, cum a parte quasi defunctæ, juxta ocularem saltem inspectum in uno nunc anima auffugisset. Juribus autem volentibus, ut id tantum habeatur pro derelicto, quod Dominus ea mente abjecit, ut id in numero suarum rerum esse nolit, & ita statim ejus rei Dominus esse desinat (a); proinde hic eandem esse proportionem, quam inter
Sphæ-

Sphaerulam atque Cylindrum, cum non sua sponte, sed incidens mortis audacia id causata fuerit, per consequens *Suam* pro derelicto minime posse haberi, als welcher Lebens-Beschütz und Besizung jam diu desiderasset.

(a) Ibidem.

§. III.

Duplica. Eum scilicet nondum exanimatam, potius agonizantem adhuc conjugem non expectato eventu nimis mature ad pheretrum deferendam iussisse eo animo, quo e numero viventium sublata ad mortuos transfret, consequenter hanc pro derelicto habitam cedere sibi occupanti.

§. IV.

Tripl.ca. Conjugem unicuique mortuam visam, sepultam esse omnium adhortantium suasu. Nunquam fuisse suam mentem vivam eam ac spirantem, sed mortuam efferri; Nunc vero concepta intentione falsa suam voluntatem potius esse noluntatem; *Errantem enim non consentire*, intentionem magis agentis perspiciendam, non actum, cum non figura literarum, sed mente & sensu nostro obligemur (a). Quinimo: Regulam: Res pro derelicto habita cedit occupanti, non nisi de mobilibus & immobilibus (b) nullatenus de hominibus, multo minus Conjugibus intelligendam esse.

(a) L. non figura ff. de oblig. & A&. (b) Conf. SCHNEIDERUS in Instit. de R. D. § qua ratione 32.

§. V.

Quadruplica. Saltem oportere Actorem profiteri, sese cum DEO unum & solum *Suam* veterem *Amisiam* conservasse, proinde hanc sibi in proemium cadere, non dubitanti, quin reviviscens malit sibi, quam veteri conjugi adherere. Contrario autem perspecto ex suspiriis ad Priorem Conjugem remeantibus, eam praeter spem experiens gravidam, ante apertam sententiam dimisit, probe gnarus, daß weil dieses Kauffmanns Guth allbereit gezeichnet worden, sich desselben keine andere Fremde Hand anmassen dürffte. En itaque adhuc verum illud tritissimum: Alte Liebe rustet nicht. Et quandoque refricare potest panis butyro illitus amantis inclinationem hucusque latentem. De cetero si qua Quadruplicam nauseanti tedium excitaverim, weisen nur monente NIC. HIER. GUNDLINGIO (a) in allen wohlengerichteten Judiciis selten mehr als die Duplicaciones ut exclusiones Replicarum zugelassen werden, zumahlen seiner Meynung nach, in der Triplic und Quadruplic

plic meistens nur Crambe bis cocta zu finden, und daher der Judex verdrießlich werde, velim detineat vomitum, denn man hat Exempel daß Leute daran gestorben sind.

(a) Im gründlichen Discours über die Instit., D Justiniani Libr. IV. Tit. XIV. de Replie. pag. 457. Edit. Sec.

CASUS QUARTUS.

Amata s. *Amasia* ob commissum scelus ad mortem condemnata vinculis tenetur. Judex misericordia ipsius captus ob nimiam pulchritudinem & teneros annos ipsi donat vitam ea conditione, si qua duo Juvenes de Ipsa gladiis certaturi essent, horum altero victore ipsam in matrimonium ducturo. Adest unus Adversarium postulans; Venit & alter nec minori flagrans in ipsam suam *Amasiam* amore plane abreptus, qui autem, ut conserveretur sua *Amasia*, se patitur vinci facillimo modo, gladii vix ac ne vix quidem sese invicem attingentibus. *Queritur*, utrum Priori adjudicanda? Resp. Affirm.

§. I.

Suboritur autem dubium, num conditio scilicet anxia respectu eam nansciscantis adimpleta sit? Praesertim cum Candidatus matrimonii non habeat, quod victoriam multum crepet, altero sine ulteriori coactione & sponte victas porrigente manus; maxime, quia vis victoriam facit & impugnatio, non salutatio. Responderem autem, Priorem scilicet verum esse victorem, dum alter hujus virtutes heroicis metuens, nimis abjectus se submiserit, non expectans eventum infeliciorem. Quare non resistentia semper victoriae causa est, sed quoque salutatio ex subjectione orta; secundum illud, quod non vis, sed etiam coacta voluntas victoriam gignat. Ad *exceptionem* vero, quod sic armis non opus fuisset, rehero, Saepè hoste absente haut paucos solitos praesentare *grosse Figuren* und *Ambrage*, ac si ipsi essent *Fac Totum*; verum praesente hoste, eorum *quasi virtus* submergitur in die *Hosen*. Quocirca omni Jure Priori est adjudicanda.

CASUS QUINTUS.

Caeus postquam ihm der *Staar* gestochen, videns suam *Amasiam* sibi coeco desponsatam, recusat eam ducere in matrimonium, weil sie *grosse Pocken-Gruben* und *Türkische Tauben-Augen* hat. *Queritur*, utrum repudiare Ipsam possit. Resp. Affirm.

B

§. I. Exci-

§. I.

Excipit 1) Desponsata, *Se cum omnino tenere a priori*. quippe eum non a tergo aspicere, sed a facie dignata esset. At Hic respondet, tantum abesse, ut patiat sibi istam adjungi, ut potius lumine duorum oculorum rursus se privatum iret. Siquidem ipsam delicias hortum gratie Juventutis sibi imaginatus, nunc potius exoptaret patibulo, quam collo ejus pendere. Præterea cum non nisi sponsalia de futuro hactenus instituta essent, idcirco ignorantiam (invincibilem) ut errorem *Qualitatis* sibi utilem fore crederet.

§. II.

Excipit 2) Deformitatem corporis non esse causam repudii, nisi in statu Sponsalicio ortam, eamque nec sufficere, exceptis *Viris Canonicis* e.g. die Schneider Courage, *Nu. 116*, Neapolitanische Liebes- und Leibes-Srankheit, und wenn jemand eine Nase v. er Fratantische Meilen lang hätte, hocque nasu impediretur, quo minus oscula *Amanti* vel *Amate* defigere valeret. Et quamvis quidem habuisset oculos clausos, tamen non os, cum ex aliis querere potuisset, utrum tetra, an pulchra sit sua *Amata*. Verum enim vero id cum fecerit *Amans*, tamen falsus est, utpote cui *D* abolum Angelum endiderunt. Quapropter hæc Sponsalia mendacissimis ædificata tenebris, radiis solaribus diruantur merito.

CASUS SEXTUS.

Duo in *Amasiam* illicite feruntur amore. Hæc in nuptiis Saltarione cum altero instituta, alteri choream denegat, deneganti autem infligitur Alapa. *Quæritur*, num recte? Resp. Affirm.

§. I.

Tantam quidem abest ut hic *Juridicas* easque antiquas meditemur alapas, de quibus BRISSONIUS (a) BESOLDUS (b) SPEIDELIUS (c); Aut *Theologicas*, quas videre licet apud DURANDUM (d) JOH. BAPT. PACICHELLUM (e) LÆLIUM BISCIOLAM (f); aut *Medicas*, quas explicat GEORGIUS FRANCUS (g); aut *Philosophicas*, quarum significationem suppeditat FARNABIUS (h); ut magis *quid juris* in proposito casu de alapa virgini illata quæramus.

(a) l. 1 Select. ex Jur. Civil. Antiquitt. Cap. II. (b) Thef. Pract. voce mehrhafft machen (c) In Specul. Obs. voce Maultaschen, Backensreich f. 894 & voce mehrhafft machen f. 1350. (d) De R. tib. Eccles. l. I. C 20. n. 19. (e) Cheiroliturgiæ Cap. III. p. m. 14. seqq. (f) In Horis Subsecivis

fecivis Tom. II. L. 6. Cap. II. (g) In Disp. Medic. de Alapis five Corporibus §. II. seqq. (h) In Annotat. ad Juvenal. Cap. IIX. p. 192.

§. II.

Faciem esse honestam corporis partem injuriamque pati alapa re-
 ste quidem Juri statuunt, testibus BESOLDO & SPEIDELIO (a). Utrum
 vero Juvenis *Amata* five *Amasia* eam infligens hic excusandus & impunis
 pronunciandus sit, altioris est indaginis quaestio. In rigidiorum & nega-
 tivam inclinare sententiam omnino videtur JOH. PHILIPP. SLEVOG-
 TIUS (b), id quod apparet, dum ad quaestionem sibi propositam subjicit:
Ex supra affirmans Sententia vulgo placet. At enim vero, non videmus,
 quid cause sit, cur non omni jure id fieri liceat.

(a) L. L. a. a. (b) In Diff. Jurid. de Pignoribus, Coroll. II. pag. 27.

§. II.

Nec est quod *Objicias*, 1) Nemini licere propriam sumere vindictam.
 Verum Regula fallit hic in Subsumptione. Quippe tantum best, ut sit vin-
 dicta, ut magis *κολασις* five *παιδεία*, quae non nisi admonitionis, emenda-
 tionis vel *alius finis* ergo sit, teste MAGNO THEOLOGO F. A. ÆPI-
 NO (a). Nec valet 2) diem esse expectandum, quo data occasione *Jus*
Talionis in eodem actionis genere exerceatur: Quia sic expectaret ad
 Calendas græcas, maassen es keine Mode, daß ein Frauenzimmer einen
 Studenten zum Tausch auffordere, & per consequens *Pia* instituturus esset
Delictaria; Siquidem Talionis poena & inscriptionis solennitas in desue-
 tudinem abierit plane, docente CARPZOVIO (b). Quapropter illud
πάλαι ἄριστον: Auf ein Hundsdott gehört eine Ohrfeige, huc satis aper-
 te applicabile videtur, cum eadem ferme sit ratio. 3) Asserta § 2. præ-
 ced. nec stabiliant injuriam. Quoniam hic omnis dolus exululat. Inja-
 ria enim sine dolo (c) & animo injuriandi non inferitur (d) Quis vero
 quæso sibi vel fingeret, quenquam suam *Amasiam ἀλαπαζ* in animo in-
 juriandi? Observetur tamen cautela, ut per jocum te percutere eam si-
 miles, du mußt aber dol es fact en, und nicht wie ein *כר כר* aus-
 sehen, sicque animus injuriandi abesse censetur, si quis virginem per
 jocum *ἀλαπαζ* (e) Corruit & 4) Argumentum *abortivum*. Abortum
 posse Alapæ accelerari refert quidem CARPZOVIVS (f); Verum si re-
 stringas, distinguendo inter alapam *Fœminæ* eique gravidæ (de hac
 CARPZOVIVS, & *Virgini* infligendam, sententia nostra erit in tuto. Nisi

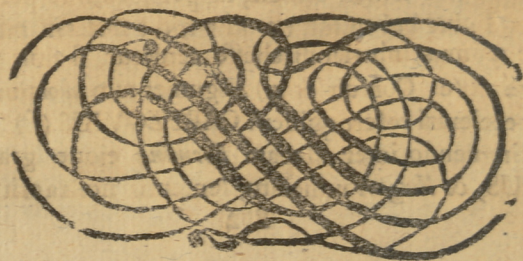
exceperis ERNEST. CONNORIS (g) *Virginem* miraculose concipientem scilicet ex se ipsa & non ex congressu maris, ubi quidem eo casu alia formanda esset intricata quæstio, si qua huic choream deneganti alapa accideret.

(a) In Metaphys. ad Th. appl. Comp. P. III. Sect. I. Cap. IV. §. X. Uf. p. m 120. (b) II. Qy. 95. n. 51. (c) L. 5. C. de Injur. (d) L. 3. §. I. L. de Injur. (e) L. 3. §. 3. h. t. (f) Prax. Crim. P. I. Qu. 27. n. 34 (g) In Evang. Med. five Medicin. Mystic, de suspensis Natura LL. five de Miraculis Art. XI.

§. IV.

Hanc indefessam sæpe moliantur operam Juvenes de acquirenda, Quam lateri adjungant suo, ut haut raro eam flectere si nequeant, vel Acheronta movere non erubescant. Unde hoc? Ex præjudiciis merito suspectis. Denn diese Cavalliers gehen außs Prellen auß, proinde parum fidei merentur. E contra Viduo ut experto RUPERTO major habetur fides, hunc enim præsumunt cum jam unam duxerit in matrimonium, & secundam salutatatum esse suam Conjugem Provoco ad rerum testimonia. NOSTER cum NOSTRAM de matrimonio interpellaret, actutum accipiebat ein freudiges Ja= Wort. Sic satis, Gratulor itaque *Vestras Nuptias*, und seße dieses zum Beschluß:

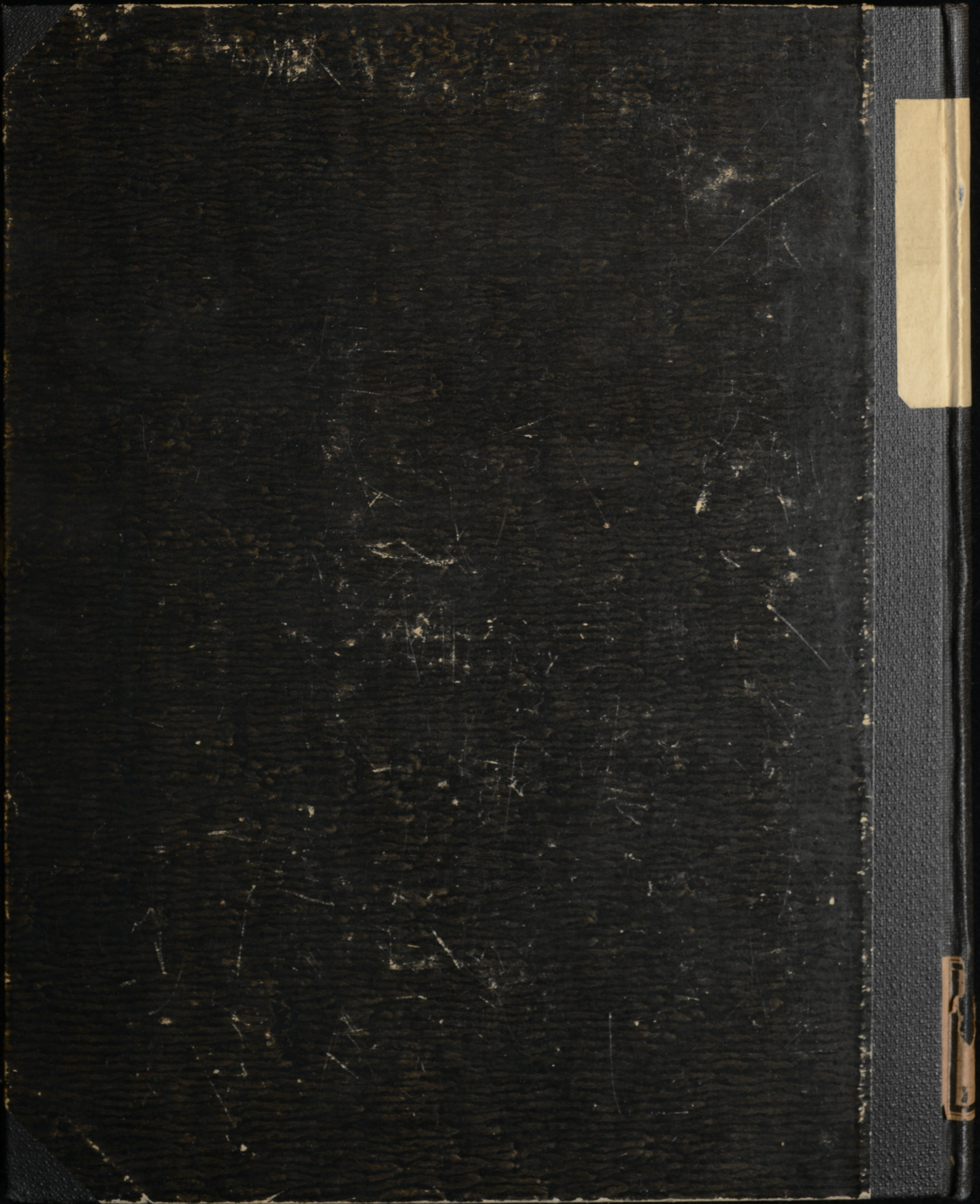
Wer mit GOTT die Eh' anfänget, der bekömmet schon eine Frau,
 Die ihn liebet, und erquicket mit dem angenehmsten Chau
 Shres Mundes süßer Lippen, daß sie sich einander herzen,
 Ja das Herz ins Herze drücken, oft vom Lieben freundlich scherzen:
 Da nun solchen Weg gewählet unser tieff=verliebtes Paar!
 Und den Anfang reiner Liebe heute machet offenbahr;
 So muß ich iht gratuliren, daß Herr DOZM so glücklich freyhet,
 Und sich mit der frommen SCHULTZERN abermahl gar wohl
 verneuet.

...na classis sit homo, ut loquar verbis H. OLIVA-
...aspera ad astra itur per varios casus per tot di-
Fortis autem hic poscitur animus, mortis terrore
...um vitæ extremum inter munera naturæ ponat
...ne dolores, nesciat irasci, nihil cupiat, & potiores
HERCULIS ærumnas ducat sævosque labores &
...is & SARDANAPALI cœnis. En Nobilissimum

ut. de Numeri Quinarij Excellentia §. IX. Juncto Pen-
cursus Studentici de Studiosi Monasterio Academi-
§. 4. ubi nostro scopo hic inservientia plura in no-
tunt.

§. II.

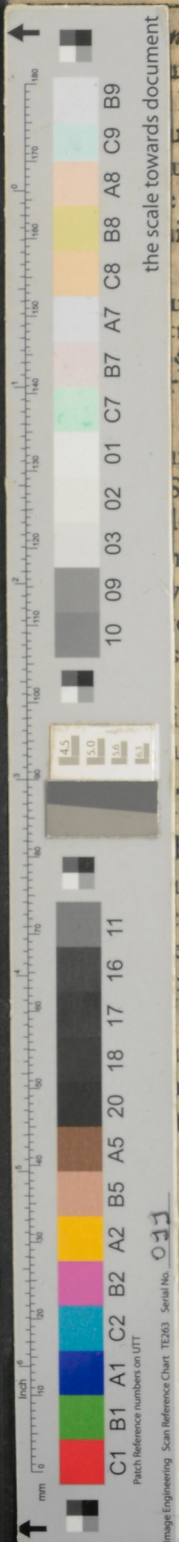
...r NOBILISSIMO ex se nato inest Epictetis, So-
Senecæ, Bruti, Catonis. Philosophiam habet ca-
lem, i. e. Sie ist im Kopff und nicht auf den
... non μερικῶς & in tantum, sed ὀλικῶς & in to-
vit in mundo, quasi extra mundum, infra coc-
oelum, ne qua pavidum feriant minæ, si fra-
... Loquimur autem præprimis de Politico eeu
quem quidem sat aperte indicat §. III. Sect. II.
in tempore Stulticiam omnium vitiorum matrem,
ubitu & commodo erigi. Divites ignobiles ocu-
Magnanimæ paupertatis ipsum non pudet.
virtuti und gebrauchet sich einer Philosophischen
hen Freyheit. In mundo est nonnisi accidens.
um NOBILISSIMUM ad ἀπαθείαν i. e. Nichts
ydens = Befreyung, naturalem bonitatem, &
em ducentia. Cum his autem conjunctam de-
benes animum fidelissimum.

§. III.

...emque nunc fidelissimum putat je ehrlicher,
... respicit propria, non Personalia. Studer fi-
... en wackern und edleren Manne decenti. Uni

B 2

contra

the scale towards document